

اعتراف معاویه به شایستگی علی اکبر (س)

حضرت علی اکبر (س) فرزند حسین بن علی بن ابیطالب (ع) و لیلی بنت ابی مره بن عروه بن مسعود ثقفی...

حضرت علی اکبر (س) فرزند حسین بن علی بن ابیطالب (ع) و لیلی بنت ابی مره بن عروه بن مسعود ثقفی، در اوایل خلافت عثمان بن عفان، یازدهم شعبان سال 33 هجری قمری در مدینه به دنیا آمد و در سن 28 سالگی در کربلا به شهادت رسید.

از نظر وجاهت و زیبایی، ملاحه و دلربایی، شبیه‌ترین مردم به رسول خدا (ص) بود. همچنین دارای صورت و سیرتی جذاب و طبع بلند، منظره ملیح، دارای ادب و تربیت بی‌نظیر، و پیوسته با خضوع و خشوع و با صلابت و بزرگواری بود.

علی اکبر همچنین دارای صدای خوشی بود به گونه ای که گاهی که اباعبدالله الحسین (ع) برای صوت قرآن جدّ عزیزش دلتنگ می‌شد، به علی می‌فرمود: "علی جان! برایم قرآن بخوان تا از آن لذت و بهره برم."

او در ویژگی‌های معنوی و فضایل علمی و اخلاقی، رشد جسمی و اجتماعی و کمالات روحی و مناقب نفسانی و سجایای ملکوتی در میان تمام بنی هاشم و یاران پدر بزرگوارش امام حسین بن علی (ع) کم نظیر بود. این روحیه قوی و صفات شایسته، چنان ابهت و عظمت به علی اکبر داده بود که افزون بردوستان، دشمنان اهل بیت نیز به برتری‌هایش اعتقاد و اعتماد داشتند و اعتراف می‌کردند.

روزی معاویه از اطرافیانش پرسید: "چه کسی در این زمان برای خلافت مسلمانان بر دیگران برتری دارد و برای حکمرانی بر مردم از دیگران سزاوارتر است؟" اطرافیان متملق به ستایش خلیفه پرداختند و او را لایق این منصب معرفی کردند. ولی معاویه گفت: "نه چنین نیست، اولی الناس بهذا الامر علی بن الحسین بن علی، جدّه رسول الله و فیه شجاعة بنی هاشم و سخاه بنی امیه و رهو ثقیف؛ شایسته‌ترین افراد برای امر حکومت، علی اکبر فرزند حسین است که جدّش رسول خدا است و شجاعت بنی هاشم، سخاوت بنی امیه و زیبایی قبیله ثقیف را در خود جمع کرده است."

شجاعت و دلاوری علی اکبر و رزم آوری و بصیرت دینی و سیاسی او، در سفر کربلا به ویژه در روز عاشورا تجلی کرد. از میان خاندان هاشمی، نخستین کسی که در کارزار کربلا به میدان شتافت، علی اکبر بود. همچنین زمانی که امام حسین بن علی (ع) از منزلگاه 171#& قصر بنی مقاتل؛ گذشت، و خوابی به او دست داد و پس از بیداری 171#&؛ انا لله و انا الیه راجعون؛ گفت و خداوند را حمد کرد، وقتی علی اکبر سبب این حمد و استرجاع را پرسید، حضرت فرمود: "در خواب دیدم سواری می‌گوید این کاروان به سوی مرگ می‌رود." علی اکبر پرسید: "مگر ما بر حق نیستیم؟" امام فرمود: "چرا." علی اکبر عرض کرد: "فاننا اذن لا نبالی ان نموت محقین؛ پس باکی از مرگ در راه حق نداریم!"

در پایان خوب است راجع به اینکه آیا حضرت علی اکبر (ع) دارای خانواده و فرزندی بوده است یا نه، مطلبی گفته شود که با توجه به زیارت نامه های حضرت به نظر می رسد که ایشان نیز دارای عهد و عیال بوده اند.

زیارت نامه ایشان عبارت است از: "صلی الله علیک و علی عترتک و اهل بیتک و آبائک و ابنائک." همچنین سفارش امام صادق (ع) به ابو حمزه ثمالی که فرمود: "چون به قبر حضرت رسیدی، ضع خدک علی القبر! و قل: صلی الله علیک یا ابا الحسن!" که با توجه به این فراز، ایشان فرزندی به نام "حسن" داشته است.

به علاوه طبق برخی روایات، نظیر روایت "احمد بن نصر بن زنی"، حضرت علی اکبر (ع)، ام ولد (کنیز) داشته است و از او صاحب فرزند بوده است.

گرچه برخی از علمای انساب تصریح کرده‌اند که از آن بزرگوار اولادی نمانده و نسل امام حسین (ع) تنها از طریق امام چهارم حضرت سجاد (ع) ادامه پیدا کرده است.

منابع: - قصه کربلا - مقاتل الطالبین - ارشاد شیخ مفید - مصائب امام حسین (ع) - ابصارالعین فی انصارالحسین نویسنده: سید محمد ناظم زاده قمی منبع: باشگاه اندیشه